ਮੋਹਰ ਸਾਈਂ ਅਤੇ ਅੰਰ.

ਬਨਾਮ.

ਗਾਇਤਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8411 ਆਫ 2015)

27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2018

[ਦੀਪਕ ਮਿਸਰਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਏ.ਐਮ.ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988-.140 ਜਦੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ' ਤੇ ਲਾਈ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। - - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਖੁਦ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ' 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੋਈ ਉਸ ਦਿਨ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਵਰਜਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ-ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ. 140 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ. 136. ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988-ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਲੇਮ ਅਧੀਨ-ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ-ਚਰਚਾ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ 1.1 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰੀ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੂੰਘੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹਾਈਪਰ-ਟੈਕਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 8] [515-ਸੀ-ਜੀ] 1.2 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਖੁਦ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ (ਡੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ (ਡੀਡਬਲਯੂ-3) ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਦੇ ਨੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਬਲਕਿ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵੀ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ। [ਪੈਰਾ 9,11] [516- 518- ਡੀ]

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਅਸਥਿਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12] [519- ਸੀ, ਈ, ਜੀ-ਐੱਚ; 520-] 1.4 ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਵੱਲੋਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ' ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਮ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 1/4 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਹੈ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ Rs.3,85,000/- ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ Rs.3,86,500/- ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 50% ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਨਾ ਕਰੋ। [ਪੈਰਾ 13] [520-ਬੀ-ਐੱਫ] 1.5 ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 14] [520-ਜੀ] ਏ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. (2011) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 719: [2011] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 386-ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ [2011] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 386 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 6 ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2015 ਦੇ 8411. ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 01.04.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ. ਅਪੀਲ (ਸੀ) ਨੰ. 2011 ਦੇ 1100. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਿਤਾ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ, ਐਡ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ A.M. Khanwilkar, J. 1. ਇਹ ਅਪੀਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਸਕ ਦੇ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 2011 ਦੀ ਅਪੀਲ (ਸੀ) ਨੰਬਰ. 1100, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ) ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕੋਰੀਆ, ਬੈਕੁੰਠਪੁਰ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ 21 ਸਤੰਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 22/2008 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ' ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 50% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 7.5% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ Rs.3,86,500/- ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸ਼ਰਥ ਸਾਹੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਉਰਫ ਟੀਪੂ ਸਾਹੂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 166 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐਕਟ") ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ. 2 ਤੋਂ 4 ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਹਨ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 6 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਪਿੰਡ ਕਾਠਘੋਰ ਦੇ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨ ਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2 ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ ਰਾਜਵਾੜੇ ਉਸ ਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ' ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੀ.ਜੀ 16C/5171 ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਨਰੇਂਦਰ ਪਨਿਕਾ ਨਾਲ, ਲਗਭਗ 1.00 ਪੀ.ਐੱਮ. 'ਤੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਬੇਲਿਆ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਤਿੰਨੇਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਬੇਲੀਆ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਲਿਆ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਕਾਰਨ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਫਿਸਲ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਟਰੋਲ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਤਿੰਨੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਏ। ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਸੋਨਹਾਟ ਵਿਖੇ ਮੁੱਢਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਚਰਚਾ ਖੇਤਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਹਾਦਸੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ' ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਤਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2। ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2 ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਖੁਦ ਇਸ ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। 4. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਚਾਰ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ (ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ) ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2) ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ Rs.3,000/- ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਦਾ ਗੁਣਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ Rs.25,000/- ਦੀ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਰਕਮ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ Rs.3,85,000/- ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ

ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ. 5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ (ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ) ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2) ਨੇ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਖੁਦ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ 50% ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ 50% ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 1/3 ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਮਦਨ ਦੇ 1/4 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ Rs.50,000/- ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਰਾਸ਼ੀ Rs.7,73,000/- ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ 50% ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ-ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 7.5% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 7.5% ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਮਾਲਕ/ਡਰਾਈਵਰ) ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। 6. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਏ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ., 1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਤਹਿਤ' ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ '' ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਸਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਣ ਅਤੇ ਆਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਣ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ/ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। 1. (2011) 14 ਐਸਸੀਸੀ 7

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ Rs.3,86,500/- ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ 7.5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਦੇ ਤਹਿਤ। 7. ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਿਤਾ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। 8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਨੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰੀ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ' ਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹਾਈਪਰ-ਟੈਕਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ

ਬੀ ਸੀ ਡੀ ਈ ਐੱਫ ਜੀ ਐੱਚ 516 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ [2018] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.. (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 1)/ਵਾਹਨ ਦਾ ਕਥਿਤ ਡਰਾਈਵਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2) ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 1 ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 9. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪੈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਬੇਲਿਆ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2) ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਬੇਲਿਆ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (ਏਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਬੈਕੰਥਪੁਰ ਤੋਂ ਸੋਨਹਾਟ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਖੁਦ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਡੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਨੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ "17. ਗਵਾਹਾਂ ਗਾਇਗਤਰੀ (ਏਡਬਲਯੂ-1) ਰਾਜਕੁਮਾਰ (ਏਡਬਲਯੂ-2) ਸੰਜੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ (ਏਡਬਲਯੂ-3) ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਏਡਬਲਯੂ-4) ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (ਏਡਬਲਯੂ-5) ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾ (ਏਡਬਲਯੂ-6) ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 14.11.2006 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਕੈਲਾਸ਼ਪੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹ ਨਾਲਾ ਨੇੜੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ ਸੀਜੀ 16ਸੀ/5171 ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ, ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਰਚਾ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 18. ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਗਾਇਤਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬੈਕੰਥਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 39/08, ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ ਰਾਜਵਾੜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 279,304 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। 10. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਪੈਰਾ 22-24 ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 22-24 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈਃ "22. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ (ਡੀਡਬਲਯੂ-1) ਗਵਾਹ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਡੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। 23. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ (ਡੀਡਬਲਯੂ-1) ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਡੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਡੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੈਲਾਸ਼ਪੁਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਹਾਦਸਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਗਵਾਹ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ (ਡੀ. ਡਬਲਯੂ.-1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਕੂਟਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉਕਤ ਸਕੂਟਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ (ਐੱਸਡਬਲਿਊ-2) ਨੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਹਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਗਵਾਹ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਡੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਾਦਸਾ ਹੁੰਦਾ ਨਾ ਦੇਖੋ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਾਹਨ ਸੀਜੀ-16/ਸੀ 5171 ਮੋਹਰ ਸਾਈ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ (ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 1) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਦੁਰਘਟਨਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। 24. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2' ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਨ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ. 2 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. 1 ਨੂੰ 'ਹਾਂ' ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. 2 ਨੂੰ 'ਨੰ. 11. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਮੋਟਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇਸ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਕੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ: "11. ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੰਜੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ A.W.3 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹ ਭਾਗਵਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਹਨ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਸਾਹੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲੈਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਵਾਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। Ex.D-4 ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਐਮਐਲਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਹੈ Ex.D-4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ 3 ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ

ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਹ 14.11.2006 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 11.45 p.m. 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ. ਇਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਵਾਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜਵਾੜੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 12. ਇਸ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਪ੍ਰੇਮਲਾਲ ਰਾਜਵਾੜੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। 12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਬੇਲਿਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ (ਏਡਬਲਯੂ-5) ਨੂੰ ਹਾਦਸੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 279 ਅਤੇ 304 ਏ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬੈਕੰਥਪੁਰ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੰਬਰ 39/08 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੋਣਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਕਸਐਚ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਡੀ-4 ਅਤੇ ਐਕਸ. ਡੀ-5. Exh. ਡੀ-4 ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਦੇ ਐੱਮਐੱਲਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਪਨਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਇਕਪਾਸੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Exh.D-5 ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਝੂਠ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਅਸਥਿਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। 13. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਏ. ਸ਼੍ਰੀਧਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਲ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2)

ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ' ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚਰਚਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ 1/4 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16 ਦੇ ਗੁਣਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ (ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ Rs.3,85,000/- ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ Rs.3,86,500/- ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ) ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 50% ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। 14. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- **ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।**

Megha Tak

Advocate Megha Tak